

בש"פ 1811/23 - נחמן פנחס יהונתן קרנרמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1811/23

לפני: כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: נחמן פנחס יהונתן קרנרמן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

העברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בתת"ע 12366-12-22 מבית משפט השלום לתעבורה בבת ים לבית משפט השלום לתעבורה בצפת.

2. המבקש טוען כי הוא מתגורר בצפת וכי יקשה עליו להגיע לבית המשפט לתעבורה בבת ים בשל המרחק הרב ממקום מגוריו.

3. כעולה מהבקשה ומנספחיה, הקראת כתב האישום נקבעה למחר, יום 6.3.2023, והמבקש הודיע כי הוא "מודה בעצם קיומו של המקרה שעליו אני נשפט אך יש לי טענות שמצדיקות את חפותי".

4. דין הבקשה להידחות.

5. על פי הכלל, כאשר נאשם מבקש את העברת הדיון בהליך נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נעוץ בצורך בשמיעת ראיות, לרבות הגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה, לבית המשפט אליו הועבר הדיון. לפיכך, העברת הדיון במקום בו כופר הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק

במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 4344/12 טאובליב נ' מדינת ישראל (8.7.2012); בש"פ 507/18 מילר נ' מדינת ישראל (5.3.2018); בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)). עניינו של המבקש לא בא בגדרם של מקרים חריגים אלה.

6. בנסיבות ענייננו, לא שוכנעתי כי הצהרתו של המבקש מייתרת את הצורך בשמיעת ראיות בתיק. לפיכך, חרף אי הנחות הכרוכה בניהול ההליך בבית משפט השלום לתעבורה בבת ים, לא מצאתי טעם להעדיף את נוחותו של המבקש על פני נוחותם של עדי התביעה, באופן המצדיק סטייה מכללי הסמכות המקומית הרגילים.

ניתנה היום, י"ב באדר התשפ"ג (5.3.2023).

ש ו פ ט ת
